EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 23.6.2026
COM(2026) 292 final

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

over het gebruik van de bevoegdheidsdelegatie om gedelegeerde handelingen vast te stellen die krachtens Richtlijn 1999/62/EG aan de Commissie is toegekend

1. Inleiding

Het opleggen van wegenheffingen in de Unie is geregeld bij Richtlijn 1999/62/EG betreffende het in rekening brengen van het gebruik van wegeninfrastructuur aan voertuigen([1]) (hierna "de richtlijn"), zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2025/2459([2]). De richtlijn geeft uitvoering aan de beginselen "de gebruiker betaalt" en "de vervuiler betaalt" in het wegvervoer.

Krachtens de richtlijn is de Commissie gemachtigd om in bepaalde gevallen gedelegeerde handelingen vast te stellen voor een periode van vijf jaar met ingang van 24 maart 2022. Volgens de richtlijn moet de Commissie uiterlijk negen maanden voor het einde van de periode van vijf jaar een verslag over die bevoegdheidsdelegatie opstellen.

Overeenkomstig artikel 9 quinquies van de richtlijn is de Commissie gemachtigd gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van de volgende bijlagen, zodat deze worden aangepast aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang:

- bijlage 0, waarin de emissiegrenswaarden voor Euro-klassen zijn bepaald,
- de formules in de punten 4.1 en 4.2 van bijlage III bis betreffende de minimumeisen voor de aanrekening van een externekostenheffing voor luchtverontreiniging en geluidshinder,
- de bedragen in de tabellen van de bijlagen III ter en III quater, waarin referentiewaarden zijn vermeld voor externekostenheffingen voor luchtverontreiniging en geluidshinder en voor CO_2-emissies.

Overeenkomstig artikel 7 quater ter, lid 4, van de richtlijn moet de Commissie onder bepaalde omstandigheden ook gedelegeerde handelingen tot wijziging van bijlage III quater bij de richtlijn vaststellen met betrekking tot de referentiewaarden van de externekostenheffing voor CO_2-emissies, rekening houdend met de effectieve koolstofprijs voor brandstoffen voor het wegvervoer in de Unie. In dat verband moet de Commissie krachtens artikel 7 quater ter, lid 4, van de richtlijn uiterlijk 25 maart 2027 de uitvoering en doeltreffendheid van de externekostenheffing voor CO_2-emissies beoordelen, alsook de samenhang ervan met Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie([3]) en met Richtlijn 2003/96/EG van de Raad([4]), en op basis van die beoordeling zo nodig een wetgevingsvoorstel tot wijziging van dat artikel doen. Als artikel 7 quater ter van

([1]) Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van wegeninfrastructuur aan voertuigen (PB L 187 van 20.7.1999, blz. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1999/62/oj).

([2]) Richtlijn (EU) 2025/2459 van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2025 tot wijziging van Richtlijn 1999/62/EG wat betreft de verlenging van de periode waarin emissievrije zware bedrijfsvoertuigen kunnen profiteren van aanzienlijk verlaagde tarieven voor infrastructuurheffingen of gebruiksrechten of van vrijstelling van betaling daarvan (PB L, 2025/2459, 4.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2459/oj).

([3]) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

([4]) Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

de richtlijn uiterlijk 1 januari 2027 niet in die zin is gewijzigd, maar Richtlijn 2003/87/EG of Richtlijn 2003/96/EG zodanig is gewijzigd dat ten minste een deel van de externe kosten van CO_2-emissies door het wegvervoer daadwerkelijk wordt geïnternaliseerd, moet de Commissie gedelegeerde handelingen tot wijziging van bijlage III quater bij die richtlijn vaststellen om de referentiewaarden van de externekostenheffing voor CO_2-emissies aan te passen, rekening houdend met de effectieve koolstofprijs voor brandstoffen voor het wegvervoer in de Unie. In artikel 9 quinquies, tweede alinea, van de richtlijn is bepaald dat die wijzigingen alleen tot doel mogen hebben te garanderen dat de externekostenheffingen voor CO_2-emissies niet hoger worden dan nodig is om de externe kosten van CO_2-emissies door het wegvervoer te internaliseren. In dat verband voert de Commissie momenteel een studie uit naar koolstofbeprijzing in tolgelden en gebruiksrechten, met als doel de uitvoering ervan en de samenhang met emissiehandel en energiebelasting te beoordelen. De afronding van de studie is gepland voor eind 2026.

De wetenschappelijke en technische basis voor de waarden in de in artikel 9 quinquies bedoelde bijlagen en in de bijlagen V en VI is het Handboek externe kosten wegvervoer. In dat verband moet worden opgemerkt dat de Commissie in de tweede helft van 2026 een bijgewerkte versie van dat handboek zal publiceren.

2. Rechtsgrondslag voor het verslag

Dit verslag is vereist op grond van artikel 9 sexies, lid 2, van de richtlijn, waarin de bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie wordt toegekend voor een periode van vijf jaar met ingang van 24 maart 2022, met de mogelijkheid de delegatie stilzwijgend met eenzelfde periode te verlengen. Dit verslag heeft betrekking op de periode van 24 maart 2022 tot de datum van goedkeuring van dit verslag.

3. Gebruik van de bevoegdheidsdelegatie

De bij artikel 9 sexies, lid 2, van de richtlijn aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is nog niet uitgeoefend. De eerste reden is dat de in artikel 7 quater ter, lid 4, van de richtlijn vermelde gedelegeerde handeling alleen moet worden overwogen als Richtlijn 2003/87/EG of Richtlijn 2003/96/EG zodanig is gewijzigd dat ten minste een deel van de externe kosten van CO_2-emissies door het wegvervoer daadwerkelijk wordt geïnternaliseerd en dat artikel 7 quater ter op 1 januari 2027 nog niet is gewijzigd. Die beoordeling is momenteel aan de gang. De tweede reden is het ontbreken van significante wetenschappelijke of technische vooruitgang die in aanmerking had kunnen worden genomen (d.w.z. een actualisering van het handboek).

De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen blijft relevant, ten eerste om te garanderen dat de in bijlage III quater bij de richtlijn vastgestelde referentiewaarden kunnen worden aangepast, rekening houdend met de beoordeling die de Commissie overeenkomstig artikel 7 quater ter, lid 4, van de richtlijn moet uitvoeren in het licht van de wijziging van Richtlijn 2003/87/EG en de toepassing van het nieuwe emissiehandelssysteem (ETS2)[5], en ten

[5] Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en

tweede om de mogelijkheid te behouden bepaalde bijlagen bij te werken zodat daarin rekening wordt gehouden de recentste wetenschappelijke en technische vooruitgang. Zoals hierboven is vermeld, zal de Commissie in de tweede helft van 2026 een bijgewerkte versie van het handboek externe kosten van het wegvervoer publiceren.

4. Conclusie

Zoals is vermeld in punt 3, is de bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie nog altijd relevant voor de doeltreffende uitvoering van Richtlijn 1999/62/EG.

De Commissie verzoekt het Europees Parlement en de Raad kennis te nemen van dit verslag.

Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 134, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).